

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 3Er/1343/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6313204080
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Gálová
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2022:6313204080.3

Uznesenie

Okresný súd Brezno, v exekučnej veci oprávneného GENERAL FACTORING, a.s., IČO: 35 838 825, so sídlom Mostová 185/2, Bratislava, práv. zast. Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 47 255 706, Bratislava, Michalská 14, proti povinnému P. A., nar. XX.XX.XXXX, O., I. XXX, o vymoženie povinnosti zaplatiť 2 767,11 Eur s príslušenstvom, vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., Exekútorský úrad so sídlom Bratislava, Záhradnícka 60, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Brezno č. k. 3Er/1343/2013 - 25 zo dňa 04.06.2021, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť oprávneného **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Brezno uznesením č.k. 3Er/1343/2013-25 zo dňa 04. 06. 2021, vydaným vyššou súdnou úradníčkou, rozhodol tak, že návrh oprávneného na prerušenie konania za účelom podania návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky zamietol. Súd zároveň zamietol námietky oprávneného proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie.

2. Dňa 28. 06. 2021 podal oprávnený v zákonnej lehote proti vyššie uvedenému uzneseniu sťažnosť. Oprávnený v podanej sťažnosti namieta, že konajúci súd v napadnutom uznesení znenie § 6 ods. 4 písm. b zákona 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní neuvádza. Pravdepodobne i na základe opomenutia tohto právneho predpisu nedošlo k jeho aplikácii na danú právnu vec a k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Podľa § 6 ods. 4 písm. b) zákona 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov: „Exekútor nemá nárok na náhradu paušálnych trov, ak ide o starú exekúciu, ktorá nebola zapísaná v centrálnom registri exekúcií.“ Oprávnený preto opätovne namieta že pre nárok súdneho exekútora na náhradu paušálnych trov starej exekúcie nie je rozhodujúci zápis predmetnej exekúcie do centrálného registra ako taký (bez ohľadu na to, kedy k nemu dôjde) ale zápis podľa § 211a a § 243d ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov a § 1 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 355/2014 Z. z. o centrálnom registri exekúcií. Z týchto právnych noriem otázka času zápisu - kedy si mal súdny exekútor splniť svoju zákonnú povinnosť v stanovenom čase - celkom jednoznačne vyplýva. Zákon o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov celkom jednoznačne hovorí o tom, kedy súdny exekútor nemá nárok na náhradu paušálnych trov, pričom poukazuje na konkrétnu povinnosť súdneho exekútora, pričom z ustanovení Exekučného poriadku účinného do 31. marca 2017 jednoznačne vyplýva to, do kedy ju musí súdny exekútor splniť. Podľa Upovedomenia o zastavení starej exekúcie Výzve na úhradu trov starej exekúcie sp.zn. 3Er/1343/2013 sa predmetná exekúcia vykonáva na základe poverenia, ktoré bolo súdnemu exekútorovi doručené v roku 2013. Súdny exekútor mal preto zabezpečiť zápis tejto exekúcie do Centrálného registra exekúcií najneskôr do 7.1.2015. I s ohľadom na uvedené je potom potrebné vedieť kedy si súdny exekútor splnil povinnosť zápisu starej exekúcie do centrálného registra exekúcií. V tomto musí bremeno tvrdenia a dokazovania

znášať súdny exekútor nakoľko tento sa domáha plnenia od oprávneného (vyzýva ho na zaplatenie). Súdny exekútor má dokonca jedinečnú právomoc, nakoľko si sám pre seba vytvára vlastný exekučný titul. Je potom zrejmé že oprávnený je v prípade požadovania paušálnych trov voči súdnemu exekútorovi v nepochybne výrazne slabšom postavení. Je potom zrejmé že akékoľvek požiadavka a tvrdenie súdneho exekútora musí obstáť v prieskume súdom, zároveň tu musí byť daná možnosť oprávneného k tomuto sa vyjadriť. Pokiaľ sa tunajší súd vyjadruje že oprávnený je povinný preukázať, že došlo k porušeniu povinnosti zo strany exekútora, pri posudzovaní dôkazného bremena na strane tej-ktorej strany treba rešpektovať tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, t.j. pravidlo, že neexistencia (niečoho) sa zásadne nepreukazuje. Na nikom totiž nemožno spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti. Oprávnený namieta, že primárne bolo povinnosťou súdneho exekútora (nie súdu za súdneho exekútora) urobiť tvrdenie o včasnom zapísaní predmetnej exekúcie do centrálného registra exekúcií a toto i preukázať. Nie oprávnený sa domáha plnenia od súdneho exekútora, ale súdny exekútor sa domáha plnenia od oprávneného a to tak, že si sám pre seba vytvára vlastný exekučný titul. Jeho nárok preto musí o to viac obstáť v akomkoľvek prieskume, osobitne i v prieskume tohto súdu. Oprávnený naproti tomu preukazovať neexistenciu zápisu v určitý čas (podľa ustanovení Exekučného poriadku účinného do 31. marca 2017) nemal ako a teda nemusel. Oprávnený namieta osobitne i to, že vec je nutné prejednať v celom jej rozsahu s ohľadom na všetky námietky strany konania i pri kompetencii exekučného súdu a možnosti disciplinárnej zodpovednosti súdneho exekútora. Oprávnený i preto namieta i to že napadnuté uznesenie je v rozpore s účelom a základnými princípmi Civilného sporového poriadku. Napadnuté Uznesenie zaťažuje účastníkov konania spôsobuje neistotu a prispieva k rozmnožovaniu sporov. Oprávnený namieta že ako strane mu malo byť poskytnuté podanie súdneho exekútora vyplývajúce z odôvodnenia napadnutého uznesenia a doručenie podkladu (ilustrácie z Centrálného registra exekúcií) na vyjadrenie čo však konajúci súd opomenul. Súd tak podľa oprávneného porušil práva oprávneného, ktorú mu podľa Civilného sporového poriadku prináležia (minimálne právo oboznámiť sa s vyjadrením súdneho exekútora či jeho prílohou a vyjadriť sa k nemu, najmä pokiaľ sa exekútor vyjadruje k otázke zápisu exekúcie do centrálného registra exekúcií). Pokiaľ sa tento súd v napadnutom uznesení vyjadruje k zápisu predmetnej exekúcie do centrálného registra exekúcií, táto otázka sa tak i súdu javí ako podstatná, najmä pokiaľ súd (podľa oprávneného nesprávne) vytýka oprávnenému to že svoje tvrdenia nepreukázal listinným dôkazom. Oprávnený namieta že pokiaľ tunajší súd ani len neoboznámil oprávneného s vyjadrením súdneho exekútora a toto oprávnenému neposkytol a nedal mu možnosť k tomuto sa vyjadriť, tunajší súd v tomto konaní oprávnenému nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces pričom intenzita zásahu do procesných práv je veľká a celé konanie sa javí ako nespravodlivé. Oprávnený ďalej namieta že upovedomenie o zastavení starej exekúcie s výzvou na zaplatenie paušálnych trov neobsahuje náležitosti vyžadované § 5 ods. 2 zákona 233/2019 Z.z., najmä neobsahuje opis skutočností ktoré zastavenie starej exekúcie odôvodňujú a preto je nepreskúmateľné. Pokiaľ súdny exekútor neuvedie to, čo vo veci pre vymożenie pohľadávky oprávneného urobil a pokiaľ neuvedie stručný opis skutočností ktoré zastavenie starej exekúcie odôvodňujú, vzniká pochybnosť o tom, či exekútor vo veci urobil všetko to, čo urobiť mohol a mal a či tento nemohol zastaveniu starej exekúcie aspoň čiastočným vymožením nároku (hoci len sumy 15,- EUR v posledných 18 mesiacoch predtým keď sa má stará exekúcia zastaviť). Z dôvodov uvedených vyššie oprávnený namieta i to že rozhodnutie konajúceho súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci; konanie má inú vadu ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; rozhodnutie súdu nemá oporu vo vykonanom dokazovaní; napadnuté Uznesenie je nepreskúmateľné; tunajší súd v tomto konaní oprávnenému nesprávnym procesným postupom znemožnil aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

3. Podľa § 10 ods. 1 ZoUNEK, ak tento zákon neustanovuje inak, na postup podľa tohto zákona sa použije Exekučný poriadok, okrem ustanovenia § 53 ods. 3 písm. g).

4. Podľa § 10 ods. 2 ZoUNEK, podľa § 7 ods. 3 a § 8 ods. 2 koná a rozhoduje na základe poverenia sudcu vyšší súdny úradník. Proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka je prípustná sťažnosť.

5. Podľa § 9a ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku

6. Podľa § 239 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

7. Podľa § 242 CSP, sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

8. Podľa § 247 CSP, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas sťažnosť, nenadobúda uznesenie právoplatnosť.

9. Podľa § 250 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne. Ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

10. V dôsledku podanej sťažnosti zo strany oprávneného súd prvej inštancie vec prejednal v medziach daných ustanoveniami §§ 239 a nasl. CSP, preskúmal napadnuté uznesenie a dospel k záveru, že sťažnosť nebola podaná dôvodne, a preto ju zamietol.

11. Súd z obsahu spisu zistil, že poverením Okresného súdu Brezno č. 5603 038799 * z dňa 25. 04. 2013 bol súdny exekútor poverený vykonaním exekúcie a vymožením pohľadávky oprávneného vo výške 2.767,11 Eur s prísl. na základe exekučného titulu - Rozsudku Okresného súdu Brezno, sp. zn. 5C/1/2012 zo dňa 26. 10. 2012. Poverenie bolo súdnemu exekútorovi doručené dňa 03. 05. 2013. Dňa 06. 05. 2020 súdny exekútor v predmetnej exekučnej veci vydal upovedomenie o zastavení starej exekúcie v zmysle ZoUNEK. Oprávnený v zákonnej lehote podal proti upovedomeniu námietky. Uznesením, č.k. 3Er/1343/2013-25 zo dňa 04. 06. 2021 vyššia súdna úradníčka rozhodla o námietkach oprávneného tak, že námietky proti Upovedomeniu o zastavení starej exekúcie zo dňa 06. 05. 2020 zamietla.

12. Proti uzneseniu o námietkach podal v zákonnej lehote sťažnosť oprávnený s tým, neboli splnené procesné podmienky, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné, rozhodnutie súdu prvej inštancie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane (oprávnenému), aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

13. Súd sa v prvom rade zaoberal tvrdeniami oprávneného, ktorými spochybňoval zápis exekúcie do CRE včas, a teda namietal či s poukazom na § 6 ods. 4 písm. b) ZoUNEK súdnemu exekútorovi vznikol alebo nevznikol nárok na paušálne trovy exekúcie, pretože exekútor nemá nárok na náhradu paušálnych trov, ak ide o starú exekúciu, ktorá nebola zapísaná v CRE. V tomto smere sa súd stotožnil s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení (bod 18. odôvodnenia napadnutého uznesenia). Na podporu správnosti rozhodnutia vyššej súdnej úradníčky súd dopĺňa, že napriek inému názoru oprávneného je jednoznačné, že svojimi tvrdeniami oprávnený namietal nárok súdneho exekútora na paušálne trovy exekúcie, a teda ako také boli námietky podané proti paušálnym trovám, pričom tieto nie sú podľa § 7 ods. 1 ZoUNEK prípustné; to platí rovnako o základe ako aj o výške paušálnych trov. Pochybnosti o zápise exekúcie do CRE (ak by sa aj preukázali ako pravdivé) podľa názoru súdu prvej inštancie by navyše neboli dôvodom pre zrušenie upovedomenia o zastavení exekúcie, pretože táto okolnosť nemá žiadny vplyv na to či dochádza alebo nedochádza k zastaveniu starej exekúcie zo zákona. Ako však vyplýva z lustrácie v CRE, predmetná exekúcia v CRE zapísaná je. Prenesenie dôkazného bremena v súvislosti s preukazovaním včasnosti zápisu do CRE nie je podľa názoru súdu porušením negatívnej dôkaznej teórie. Oprávnený mal dokázať, že exekúcia nebola do CRE zapísaná k určitému dátumu (čo tvrdil v námietkach ako aj v sťažnosti proti napadnutému uzneseniu) a nie to, že exekúcia nebola vôbec zapísaná. Potvrdenie o zápise do CRE predložil súdu samotný exekútor a na preukázanie zápisu oprávnený ani nebol vyzývaný. Z potvrdenia nevyplýva, kedy bola exekúcia zapísaná do CRE. Tento „nedostatok“ však nie je chybou súdneho exekútora ale chybou samotného systému CRE, za ktorú nemožno sankcionovať exekútora nepriznaním paušálnych trov exekúcie. V prípade ak by sa súd stotožnil s tézou oprávneného, že súdny exekútor je povinný preukázať včasnosť

zápisu do CRE, v prípade zastavenia starých exekúcií by žiaden exekútor nemal nárok na priznanie trov, keďže včasnosť nie je možné zo strany exekútora preukázať.

14. Ďalej je nevyhnutné poukázať na to, že pre priznanie resp. nepriznanie trov súdnemu exekútorovi sa podľa ustanovení ZoUNEK nevyžaduje včasnosť zápisu, ale zápis do CRE ako taký. To znamená, že § 6 ods. 4 písm. b) ZoUNEK je potrebné vykladať tak, že súdnemu exekútorovi nevzniká nárok na náhradu paušálnych trov, len pokiaľ stará exekúcia nebola registrovaná v CRE ku dňu zastavenia starej exekúcie, pretože nemožno spájať určité právne následky s už skorším porušením povinnosti (tzv. zákaz retroaktivity). Porušovanie zákonných lehôt súdnym exekútorom zakladá jeho disciplinárnu zodpovednosť, nemá však vplyv na zákonnosť vydaného upovedomenia o zastavení exekúcie. Na podporu uvedeného výkladu súd dopĺňa, že preukázanie splnenia podmienky včasnej evidencie starej exekúcie v CRE tak, ako na to poukazuje oprávnený, sa nepožaduje ani v rámci obsahových náležitostí upovedomenia o zastavení starej exekúcie v zmysle § 5 ods. 2 ZoUNEK, a teda táto skutočnosť sama o sebe podľa názoru súdu nespôsobuje nezákonnosť a nepreskúmateľnosť upovedomenia v časti nároku súdneho exekútora na paušálne trovy. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie napadnuté uznesenie posúdil ako vecne správne.

15. Pokiaľ ide o ďalší argument podanej sťažnosti (upovedomenie o zastavení starej exekúcie s výzvou na zaplatenie paušálnych trov neobsahuje náležitosti vyžadované § 5 ods. 2 ZoUNEK), aj tento súd vyhodnotil ako nepodložený. V zmysle ust. § 5 ods. 2 ZoUNEK upovedomenie o zastavení starej exekúcie obsahuje označenie oprávneného a povinného, spisovú značku exekútora a spisovú značku súdu, dátum doručenia prvotného poverenia na vykonanie starej exekúcie exekútorovi, zákonné ustanovenie, podľa ktorého došlo k zastaveniu starej exekúcie, slovné vyjadrenie dôvodu zastavenia starej exekúcie a stručný opis skutočností, ktoré zastavenie starej exekúcie odôvodňujú, výšku vymoženej pohľadávky oprávneného a výšku vymožených trov oprávneného, výšku vymožených trov exekútora v členení na odmenu exekútora, náhradu hotových výdavkov, náhradu za stratu času a daň z pridanej hodnoty, ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty; výzvu na úhradu paušálnych trov starej exekúcie exekútora vzniknutých v súvislosti so zastavením starej exekúcie podľa tohto zákona (ďalej len „paušálne trovy“), ak exekútor paušálne trovy uplatňuje, poučenie oprávneného o možnosti a o lehote na podanie námietok proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie a poučenie o vykonateľnosti podľa § 6 ods. 3. Súd sa aj v tomto stotožňuje s právnym názorom vyššej súdnej inštancie vyjadrenom v napadnutom uznesení, podľa ktorého upovedomenie obsahuje všetky zákonné náležitosti. Súdny exekútor uviedol, že exekúcia je zastavená pretože uplynula rozhodná doba. Definícia rozhodnej doby je pritom uvedená v ZoUNEK, a preto podľa názoru súdu nebolo potrebné uvádzať bližšie zdôvodnenie. Oprávnenému muselo byť navyše už v priebehu exekúcie zrejmé, či exekútor vykonáva exekúciu efektívne. Za týmto účelom mal nárok nahliadnuť do exekučného spisu. V prípade ak nebol spokojný s vykonávaním exekúcie mohol kedykoľvek v priebehu exekúcie podať na súd návrh na zmenu súdneho exekútora, čo však neurobil.

16. Súd odmieta tvrdenie oprávneného, že napadnuté uznesenie je nepreskúmateľné. Vyššia súdna inštancia podrobne zdôvodnila svoje rozhodnutie opierajúca sa pritom o ustanovenia ZoUNEK:

17. V nadväznosti na uvedené dôvody potom súd sťažnosť oprávneného proti uzneseniu č.k. 3Er/1343/2013-25 zo dňa 04. 06. 2021 ako nedôvodnú zamietol v celom rozsahu.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné. (§ 355 ods. 2 CSP)